

Η Βυζαντινή Χορωδία Ιεράς Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, στην Ευαγγελίστρια Πειραιώς

/ [Ενορίες](#)

Απόδοση ύμνων της Μεγάλης Τεσσαρακοστής που αποτελούν σημαντικό στοιχείο της λειτουργικής ζωής της Εκκλησίας, καθώς μεταφέρουν βαθιά θεολογικά και πνευματικά μηνύματα.

Συνεχίζεται η σειρά εκδηλώσεων με τον γενικό τίτλο «Ευαγγελίστρια 2026», που διοργανώνεται για 28η χρονιά, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, με κεντρική δράση, τις υμνολογικές βραδιές που πραγματοποιούνται κάθε Πέμπτη, με τον γενικό τίτλο «Μια Πέμπτη, μια Σαρακοστή».

Την Πέμπτη 12 Μαρτίου παρουσιάστηκε το υμνολογικό αφιέρωμα «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός...», με κατανυκτικούς ὕμνους ἀπὸ τὴν υμνολογία τοῦ Τριωδίου. Τους ὕμνους ἀπέδωσε ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς με χορὰρχη τὸν Πρωτοψάλτη Δημήτριο Καλομοίρη. Τους ὕμνους προλόγισε ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Ἀγγελῆς.

Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε μέσα στο πνευματικὸ πλαίσιο τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου καὶ ἰδιαίτερα τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, μίας περιόδου που θεωρεῖται ἡ πιο κατανυκτικὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Το Τριῶδιο ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου καὶ ὀλοκληρῶνεται τὸ πρῶτὸ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, προετοιμάζοντας τοὺς πιστοὺς γιὰ τὸ Πάσχα. Ἡ Μεγάλῃς Τεσσαρακοστὴ ἀποτελεῖ τὴν «καρδιά» αὐτῆς τῆς περιόδου, μὴ πορεία πνευματικῆς προετοιμασίας, μετάνοιας καὶ ἐσωτερικῆς ἀνανέωσης.

Κεντρικὸς ἀξονας τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ἡ ἀπόδοση ὕμνων τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς. Οἱ ὕμνοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν σημαντικό στοιχεῖο τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς μεταφέρουν βαθιὰ θεολογικὰ καὶ πνευματικὰ μηνύματα. Ἡ μουσικὴ περιήγηση ξεκινά με τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετάνοιας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα...» καὶ «Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...». Οἱ ὕμνοι αὐτοὶ ψάλλονται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου μέχρι καὶ τὴν πέμπτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν καὶ συνδέονται με τὶς εὐαγγελικὲς περικοπές τῆς περιόδου. Ὁ πρῶτος ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν παραβολὴ τοῦ Τελῶνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, τονίζοντας τὴ σημασία τῆς ταπεινῆς μετάνοιας, ἐνῶ ὁ δεῦτερος συνδέεται με τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τὴν ἀναφορὰ στὴ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ οἱ δύο ὕμνοι καταλήγουν στὴν ἐπίκληση τοῦ Θεοῦ ἐλέους καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ.

Ἰδιαίτερη ἀναφορὰ γίνεται στους κατανυκτικοὺς ἐσπερινούς τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, που τελοῦνται τὰ ἀπογεύματα τῶν Κυριακῶν. Οἱ ὕμνοι αὐτῶν τῶν ἀκολουθιῶν λειτουργοῦν ὡς πνευματικὰ μηνύματα καὶ προτροπές γιὰ ἐντονότερο ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν παθῶν. Μέσα ἀπὸ αὐτοὺς ἐκφράζεται ἡ ἀνθρώπινη ἀγωνία γιὰ τὴ σωτηρία, ἡ συνειδητοποίηση τῆς ἀμαρτωλότητος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλπίδα στὴ θεία συγχώρηση. Ὁ πιστὸς καλεῖται νὰ μιμηθεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄσωτου υιοῦ καὶ τοῦ τελῶνη, νὰ ἀναγνώρισει τὰ λάθη τοῦ καὶ νὰ στραφεῖ πρὸς τὸν Θεὸ με εὐκρινὴ μετάνοια.

Στὴ συνέχεια τονίστηκε ἡ σημασία τῶν Ψαλμῶν στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας. Το βιβλίο τῶν Ψαλμῶν ἀποτελεῖ βασικὸ λειτουργικὸ καὶ πνευματικὸ εγχειρίδιο, μέσα

στο οποίο αποτυπώνεται ολόκληρη η ανθρώπινη εμπειρία: οι χαρές, οι λύπες, οι πτώσεις και οι αγώνες του ανθρώπου. Η Χορωδία απέδωσε το Μέγα Προκείμενο Μ. Τεσσαρακοστής «Μή ἀποστρεψης τό πρόσωπόν σου...», που εκφράζει την αγωνιώδη προσευχή του ανθρώπου προς τον Θεό να μην τον εγκαταλείψει μέσα στη δοκιμασία.

Σχολιάστηκε επίσης η διδασκαλία ότι η υπερηφάνεια αποτελεί τη ρίζα πολλών αμαρτιών, καθώς αυτή οδήγησε στην πτώση των αγγέλων και στην απομάκρυνση των πρωτοπλάστων από τον Παράδεισο. Αντίθετα, η ταπείνωση, η αγάπη και η συγχωρητικότητα παρουσιάζονται ως βασικές προϋποθέσεις για την αποκατάσταση της σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό.

Ένα άλλο σημαντικό σημείο της εκδήλωσης είναι η αναφορά στη Θεία Ευχαριστία. Το Κοινωνικόν της θ. Λειτουργίας των Προηγιασμένων Δώρων «Γεύσασθε και ίδετε ότι χρηστός ο Κύριος», που απέδωσε η Χορωδία στη συνέχεια, ερμηνεύεται μέσα από τη λειτουργική εμπειρία της Εκκλησίας ως πρόσκληση προς τους πιστούς να συμμετάσχουν στο μυστήριο της Θείας Κοινωνίας. Η Θεία Ευχαριστία είναι η μεγαλύτερη πνευματική χαρά και πηγή πραγματικής ζωής, μέσα από την οποία ο άνθρωπος ενώνεται με τον Χριστό. Η συμμετοχή σε αυτό το μυστήριο δεν πρέπει να γίνεται από συνήθεια, αλλά με συνειδητή πίστη και βαθιά επιθυμία για ένωση με τον Θεό.

Στην πορεία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής σημαντικό σταθμό αποτελεί η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, που βρίσκεται στο μέσο της περιόδου. Η Εκκλησία προβάλλει τον Τίμιο Σταυρό ως πηγή δύναμης και ενίσχυσης για τους πιστούς. Ο Σταυρός, που κάποτε ήταν όργανο βασανισμού και ντροπής, μεταμορφώθηκε μέσω της θυσίας του Χριστού σε σύμβολο σωτηρίας, νίκης και ζωής. Για τους ανθρώπους που περίμεναν έναν ισχυρό και ένδοξο Μεσσία, ο σταυρικός θάνατος του Χριστού φαινόταν σκανδαλώδης· για τους φιλοσόφους ήταν παράλογος. Όμως για τους πιστούς αποτελεί τη δύναμη και τη σοφία του Θεού, καθώς μέσω του Σταυρού ήρθε η χαρά σε ολόκληρο τον κόσμο. Η Χορωδία απέδωσε το Στιχηρό Προσόμοιο του Εσπερινού «Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός...» και το Ιδιόμελον του Κατανυκτικού Εσπερινού της Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως «Ἄτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν...».

Τέλος, ιδιαίτερη αναφορά έγινε στο πρόσωπο της Παναγίας, η οποία κατέχει κεντρική θέση στο μυστήριο της ενανθρωπήσεως του Χριστού. Η Παναγία είναι το δοχείο του θείου φωτός και μεσίτρια που οδηγεί τον άνθρωπο προς τον Υιό της. Η αγάπη και η τιμή προς το πρόσωπό Της εκφράστηκαν μέσα στους αιώνες από την ορθόδοξη παράδοση με πλήθος ύμνων, εικόνων και καλλιτεχνικών δημιουργιών. Αναφέρθηκε χαρακτηριστικά η περιγραφή του Φώτη Κόντογλου, ο οποίος

παρομοιάζει την υμνολογία της Παναγίας με πνευματικό άρωμα που γεμίζει την ελληνική γη. Και η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με τον ύμνο προς την Υπεραγία Θεοτόκο «Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου...» κλείνοντας η βραδιά μέσα σε κλίμα κατάνυξης και πνευματικής συγκίνησης, υπενθυμίζοντας ότι ο σκοπός της πορείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι η μετάνοια, η ταπείνωση και η ένωση του ανθρώπου με τον Θεό.

